

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-01496/2016-ERU

Praha 10. května 2016

Č. j. 01496-10/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-01496/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 12. února 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) s účastníkem řízení, společností **Odpady Jelínek s.r.o.**, se sídlem Praha 2 - Nusle, Slavojova 579/9, PSČ 12800, IČ: 248 52 619, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Odpady Jelínek s.r.o., se sídlem Praha 2 - Nusle, Slavojova 579/9, PSČ 12800, IČ: 248 52 619 se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 10. dubna 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Ústí nad Labem - Chuderov, u domu č. p. ■■■■■ zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Rodinný dům na části p. p. č. ■■■■■ k. ú. Chuderov včetně přípojek vody, kanalizace a elektro“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE 100 d 63, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti Odpady Jelínek s.r.o., se sídlem Praha 2 - Nusle, Slavojova 579/9, PSČ 12800, IČ: 248 52 619 za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 12 000 Kč** (slovy: dvanáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 06316.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení společnosti Odpady Jelínek s.r.o., se sídlem Praha 2 - Nusle, Slavojova 579/9, PSČ 12800, IČ: 248 52 619 ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto

rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 06316.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 16. října 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona v důsledku zjištěného poškození středotlakého plynovodu PE 100 d 63 (dále také „plynárenské zařízení“), ke kterému došlo dne 10. dubna 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Ústí nad Labem - Chuderov, u domu č. p. 147. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 28. ledna 2015 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 09522-7/2014-ERU (dále také „protokol o kontrole“).

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09522/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 9. února 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 01496-2/2016-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 12. února 2016 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení doručen dne 12. února 2016. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

Z protokolu o kontrole vyplynulo, že účastník řízení prováděl dne 10. dubna 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Ústí nad Labem - Chuderov, u domu č. p. [REDAKCE] zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Rodinný dům na části p. p. č. [REDAKCE] k. ú. Chuderov včetně přípojek vody, kanalizace a elektro“, při kterých došlo prostřednictvím zemního stroje k poškození středotlakého plynovodu PE 100 d 63.

Vzniklé poškození plynárenského zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenských sítí, který zajistil jeho následnou opravu a posoudil činnost účastníka řízení jako cizí zásah v ochranném pásmu plynárenského zařízení podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo dle protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. dubna 2014 a dle protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. dubna 2014 k přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům, došlo však k doprovodnému úniku 1 541 m³ plynu do ovzduší za dobu 67 minut.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole uplatnil účastník řízení dne 9. února 2015 námitky, na základě kterých bylo dne 9. března 2015 rozhodnuto o tom,

že bude provedeno došetření věci ukončené protokolem č. [REDAKCE], pod č. j. 09522-7/2014-ERU a bude vyhotoven dodatek ke shora uvedenému protokolu o kontrole. Dne 24. června 2015 byl kontrolním orgánem vyhotoven dodatek k protokolu o kontrole č. j. 09522-18/2014-ERU.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09522/2014-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 12. února 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 01496-5/2016-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, uložena pokuta ve výši 22 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 12. února 2016.

Dne 22. února 2016 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze stejného dne označený jako „O d p o r proti příkazu Energetického regulačního úřadu ze dne 12. února 2016 sp. [REDAKCE] č. j. 01496/2016-ERU“. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo. Účastník řízení v podaném odporu neuvedl žádné odůvodnění.

Dne 11. března 2016 odeslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry č. j. 01496-8/2016-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 14. března 2016. Účastník řízení využil svého práva a k věci se vyjádřil. Ohledně svých majetkových poměrů se účastník řízení nevyjádřil.

Účastník řízení ve svém vyjádření k věci uvedl, že (i) správní řízení ve věci spáchání správního deliktu, podle ust. § 91a) odst. 1 písm. m) energetického zákona, proti účastníku, bylo zahájeno neoprávněně, (ii) účastník řízení neporušil žádné svoje povinnosti, tedy ani povinnosti uvedené v ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, (iii) předmětné činnosti v ochranném pásmu prováděli stavebníci [REDAKCE], (iv) stavební práce na předmětné stavbě měla provádět třetí osoba, nikoli účastník řízení, (v) účastník řízení na základě závazné objednávky č. [REDAKCE] ze dne 1. dubna 2014 mezi účastníkem jako dodavatelem a [REDAKCE] jako odběratelem, provedl pro odběratele od 8. dubna do 18. dubna 2014 výkony, spočívající v terénních úpravách a zemních a výkopových pracích na pozemcích, nacházejících se u domu čp. [REDAKCE] v Chuderově, (vi) zaměstnanec účastníka řízení p. [REDAKCE] objednatel ujistil o tom, že na místě, kde se mají výše uvedené práce provádět, nejsou žádné funkční inženýrské sítě, jako elektřina, kabely, plyn, kabely TV, voda, kanalizace a ostatní. Toto svoje prohlášení též písemně stvrdil svým podpisem odběratel na listině, nazvané denní hlášení, záznam o využití pronájmu stroje ze dne 10. dubna 2014, (vii) účastník řízení nemůže nést odpovědnost za jinou osobu, která měla porušit své povinnosti. Závěrem účastník řízení navrhuje, aby

správní orgán vydal usnesení, kterým by toto řízení proti němu vedené zastavil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. [REDAKCE] ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Z protokolu o kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl prostřednictvím svého zaměstnance [REDAKCE] práce na stavbě „Rodinný dům na části p. p. č. [REDAKCE] k. ú. Chuderov včetně přípojek vody, kanalizace a elektro“ (dále jen „stavba“) v postavení zhotovitele, a to na základě objednávky, ze dne 1. dubna 2014 mezi ním a [REDAKCE].

Dne 24. května 2014 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Jednou z podmínek bylo i provedení vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu však, v rozporu s podmínkami správce plynárenského zařízení, nebylo provedeno.

Dne 10. dubna 2014 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Ústí nad Labem - Chuderov, u domu č. p. [REDAKCE] při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby k poškození středotlakého plynovodu PE 100 d 63 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - bagru zn. VOLVO BL 71.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

Důsledkem poškození plynárenského zařízení byl dle protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. dubna 2014 a protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. dubna 2014 únik 1 541 m³ plynu do ovzduší za dobu 67 minut. V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům.

V. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu

i mimo ně dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně), vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prostřednictvím svého zaměstnance [REDAKCE] prováděl dne 10. dubna 2014 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Ústí nad Labem - Chuderov, u domu č. p. [REDAKCE] zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Rodinný dům na části p. p. č. [REDAKCE] k. ú. Chuderov včetně přípojek vody, kanalizace a elektro“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE 100 d63.

Dle ust. § 2 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, musí být závislá práce vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. Předmětem pracovněprávního vztahu je závislá práce. Jelikož zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, byly prováděny v rámci pracovněprávního vztahu, což dokládá vyjádření účastníka řízení na jednání s kontrolním orgánem dne 19. listopadu 2014, odpovídá za poškození plynárenského zařízení účastník řízení jako zaměstnavatel.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu. Tato skutečnost musí být známa každé osobě, když znalost právních předpisů se obecně předpokládá.

V rámci správního řízení správní orgán zjistil, že vlastní existence plynárenského zařízení nebyla účastníku řízení známa, neboť účastník řízení se bez dalšího spoléhal na vyjádření objednatele [REDAKCE], že se v místě provádění zemních prací plynárenské zařízení nenachází a dále že zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl prostřednictvím zemního stroje.

Vzhledem však k tomu, že účastník řízení prováděl zemní práce v zastavěném území, musel si být vědom alespoň možné existence plynárenského zařízení v zájmovém území stavby. Povinností každého, kdo provádí zemní práce, je před samotným započítím těchto prací požádat správce plynárenského zařízení o stanovisko k existenci plynárenských zařízení v zájmovém území a o jejich vytyčení. Pokud by účastník řízení měl k dispozici stanovisko

správce plynárenského zařízení a bylo by řádně provedené vytyčení plynárenského zařízení v terénu, byla by mu známa přesná poloha plynárenského zařízení a k jeho poškození nemuselo dojít.

Z uvedeného tak vyplývá, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil, když neznal přesnou polohu plynárenského zařízení a prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně.

K námitkám, které účastník řízení v průběhu správního řízení uplatnil, správní orgán uvádí, že není možné se vyvinít poukazem na případnou soukromoprávní odpovědnost jiné osoby (v tomto případě na tvrzenou odpovědnost pana [REDAKCE] jako objednatele, který měl zaměstnanci účastníka řízení sdělit, že se v daném místě nenachází inženýrské sítě, a dát mu pokyn k zahájení zemních prací), neboť charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena samotným porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. V praxi to znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Byl to tedy účastník řízení, kdo zemní práce prováděl a kdo je tedy i odpovědný za případné narušení některé z inženýrských sítí.

Tvrzení účastníka řízení, že zemní práce v ochranném pásmu prováděli stavebníci, [REDAKCE] a [REDAKCE] nemůže obstát, neboť i dle vyjádření účastníka řízení zemní práci, při nichž došlo k poškození plynárenského zařízení, prováděl právě účastník řízení, a to prostřednictvím svého zaměstnance – strojníka [REDAKCE].

Správní orgán podotýká, že je věcí účastníka řízení, jakým způsobem koná zemní práce v ochranných pásmech energetických zařízení, nicméně musí být připraven nést následky za své případné protiprávní jednání.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození plynárenského zařízení stavební činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání

naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, přičemž způsobil únik zemního plynu. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost) spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo rovněž znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní porušení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenské soustavy.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně a s maximální opatrností s využitím dostupných technických opatření pro zabránění poškození v souladu s podmínkami stanovenými podle ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona, případně zda bylo plynárenské zařízení před zahájením zemních prací vytyčeno a dodrženy další podmínky stanovené správcem plynárenského zařízení. Z podkladů shromážděných v tomto správním řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení před vlastním zahájením zemních prací nepožádal správce plynárenského zařízení o vytyčení plynárenského zařízení v terénu a že zemní práce prováděl prostřednictvím zemního stroje, ač práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení mají být prováděny ručně a s maximální opatrností tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. K těmto skutečnostem přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil středotlaký plynovod PE 100 d63, přičemž došlo k úniku 1 541 m³ zemního plynu do ovzduší za dobu 67 minut, což správce plynárenského zařízení v protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 14. dubna 2014 klasifikoval jako masivní únik. Tyto údaje vypovídají o vyšší energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení svým jednáním narušil, a správní orgán k této skutečnosti proto při stanovení výše pokuty přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

V důsledku poškození plynárenského zařízení nedošlo k přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům, což hodnotí správní orgán jako polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení nevyužil svého práva a nedoložil své aktuální majetkové poměry, ač ho k tomu správní orgán ve vyznění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 11. března 2016, č. j. 01496-8/2016-ERU, vyzval.

V příkazním řízení správní orgán posoudil okolnosti, které považoval za nejdůležitější při stanovení výše pokuty a pokutu uložil u spodní hranice zákonného rozpětí. Ve správním řízení pak správní orgán zhodnotil i okolnosti, které účastník řízení namítl ve svém následném vyjádření. Následky (typ poškozeného plynárenského zařízení, množství uniklého zemního plynu a skutečnost, že nedošlo k přerušení dodávky plynu konečným zákazníkům) a zejména okolnosti spáchaného správního deliktu správní orgán znovu vyhodnotil na podkladě námitek účastníka řízení a považuje je za méně významné, respektive méně společensky škodlivé. Závažnost spáchaného správního deliktu lze z tohoto pohledu hodnotit jako nízkou, což bylo vyhodnoceno jako okolnost závažnost správního deliktu snižující.

Jako okolnost snižující závažnost správního deliktu je také třeba vyhodnotit bezprostřední snahu účastníka řízení omezit následky poškození, jakož i snahu o řešení poškození plynárenského zařízení.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké

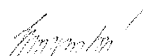
přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Správní orgán má za to, že uložená pokuta tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 12 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán současně poznamenává, že nelze ani v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Nadto správní orgán dále poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Vlasta Chroustová
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení